

Den himmelska lagstiftningen av bönen

– Profetens ﷺ samtal med Musa

Yunus ibn Abd al-A'la berättade för oss: Ibn Wahb berättade för oss: Yunus informerade mig, från Ibn Shihab, som sade:

Anas ibn Malik och Ibn Hazm berättade att Allahs Sändebud ﷺ sade:

”Allah, den Mäktige och Upphöjde, föreskrev för min ummah femtio böner. Så återvände jag med detta, tills jag passerade Musa (frid vare med honom). Han sade: ’Vad har din Herre föreskrivit för din ummah?’ Jag sade: ’Han har föreskrivit femtio böner för dem.’

Han sade: ’Gå tillbaka till din Herre, för din ummah kommer inte att orka det.’

Så återvände jag till min Herre, den Mäktige och Upphöjde, och Han minskade dem till hälften. Jag återvände till Musa och berättade det för honom. Han sade: ’Gå tillbaka till din Herre, för din ummah kommer inte att orka det.’

Så återvände jag till min Herre, den Mäktige och Upphöjde, och Han sade:

'De är fem, och de är femtio. Mitt ord ändras inte hos Mig.'

Jag återvände till Musa, och han sade: 'Gå tillbaka till din Herre.' Men jag sade: 'Jag skäms inför min Herre, den Mäktige och Upphöjde.'" (*Sunan an-Nasa'i*)

Kommentar om isnadens struktur

Kedjan är mycket stark och följer denna ordning:

1. Yunus ibn Abd al-A'la
2. → Abd Allah ibn Wahb
3. → Yunus ibn Yazid al-Ayli
4. → Muhammad ibn Shihab al-Zuhri
5. → Anas ibn Malik och Ibn Hazm
6. → Profeten ﷺ

Denna hadith är en av de mest betydelsefulla texterna om bönen (*salah*) och dess gudomliga ursprung. Den visar att bönen inte är en mänsklig institution, utan en **direkt himmelsk lagstiftning**, given utan mellanhand.

Språklig analys av nyckelorden

1. Farada Allahu (فرض الله)

Roten *f-r-d* betyder att fastställa, göra obligatoriskt, skära ut något bestämt.

Det är ett juridiskt begrepp som markerar **bindande religiösa skyldigheter**. Att bönen *farada Allahu* visar dess absoluta centrala ställning.

2. Ummah (أمتي)

Betyder "min gemenskap".

Det är en term som bär både juridisk och andlig betydelse: en gemenskap förenad av tro, lag och moral.

3. La tutiqu (لا تطيق)

Från roten *t-w-q*, som betyder att ha kraft eller förmåga.

Musa säger: "Din ummah kommer inte att orka detta."

Det är en realistisk bedömning av människans natur.

4. Hiya khamsun wa hiya khamsun (هي خمس وهي خمسون)

”De är fem, och de är femtio.”

En retorisk konstruktion som uttrycker **kvantitativ lättnad men kvalitativ fullhet**.

Belöningen är densamma som för femtio böner.

5. Qad istahyaitu min rabbi (قد استحييت من ربي)

Istahyaitu kommer från roten *h-y-y*, samma som *haya'*.

Profeten ﷺ uttrycker **djup vördnad, ödmjukhet och respekt** inför Allah.

Det är inte social blyghet, utan **andlig haya'**.

Teologisk innebörd

1. Bönen är den enda plikten som gavs direkt i himlen

Alla andra lagar gavs genom uppenbarelse via Djibril.

Bönen gavs genom **direkt kommunikation mellan Allah och Profeten ﷺ**.

Detta visar dess unika status.

2. Allahs lag är förenad med barmhärtighet

Att bönerna reducerades från femtio till fem visar att Allah vill lättnad, inte svårighet.

Det är en praktisk demonstration av Koranens princip:

”Allah vill göra det lätt för er.”

3. Musas roll visar profeternas broderskap

Musa agerar som en rådgivare, driven av omsorg för Profetens ummah.

Detta visar att profeterna är **en enda andlig familj**, med gemensamt ansvar.

4. Bönen är fem i handling men femtio i belöning

Detta är en teologisk princip:

Allah multiplicerar belöningen för den troende.

Det visar också att bönen är en gåva, inte en börda.

5. Profetens haya' inför Allah

När Profeten ﷺ säger "Jag skäms inför min Herre", visar han:

- vördnad
- ödmjukhet
- acceptans av Allahs beslut

Det är en modell för hur den troende bör förhålla sig till gudomlig lag.

Klassiska lärdas förklaringar

Imam al-Nawawi

Nawawi förklarar att hadithen visar Allahs barmhärtighet och Profetens ﷺ ställning som förmedlare av lättnad. Han betonar att bönen är den mest centrala handlingen i islam, eftersom den gavs direkt utan mellanhand.

Ibn Hajar al-Asqalani

Ibn Hajar analyserar dialogen mellan Profeten ﷺ och Musa som en pedagogisk process. Han förklarar att Musa talar av erfarenhet — hans egen ummah hade svårt att bära tunga plikter. Ibn Hajar framhåller också att uttrycket "de är fem och de är femtio" visar Allahs generositet.

al-Qurtubi

Qurtubi lyfter fram att hadithen visar att *taklif* (religiös skyldighet) är förenad med *rahmah* (barmhärtighet). Han betonar att Profetens haya' inför Allah är en av de högsta formerna av andlig etik, och att bönen är den handling som mest uttrycker denna haya'.

Andlig och moralisk lärdom

Hadithen lär oss att:

- bönen är islams hjärta,
- Allah vill lättnad, inte svårighet,
- profeterna är en enda andlig familj,
- barmhärtighet är inbyggd i lagstiftningen,
- haya' inför Allah är en av de högsta dygderna,

- och att den troende bör se bönen som en gåva, inte en börda.

Profeten ﷺ visar att vägen till Allah är både **himmelsk i ursprung** och **mänsklig i tillgänglighet**.

[an-Nasa'i, BÖNEN](#)

«[ATT INTE ÖVERGE GODA HANDLINGAR](#)

[RAMADAN BÖRJAR OCH SLUTAR MED FAKTISK OBSERVATION AV NYMÅNEN](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)